

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący - SSO Jolanta Hryciuk

Protokolant - sekr. sąd. Anna Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu S. G. i Dyrektora (...) w B.

przeciwko W. T.

o uznanie czynności za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną umowę darowizny zawartą w dniu 6 marca 2009r. przed notariuszem A. Ś. w Kancelarii Notarialnej w G., repertorium A nr (...) na podstawie której G. T. (1) darował swojej żonie W. T. udział w 1/2 części współwłasności lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul (...) oznaczonego nr 16 o powierzchni 69,30 m², wraz z piwnicą o powierzchni 4,48m² dla którego prowadzona jest księga wieczysta (...) wraz z wszystkimi prawami związanymi we współwłasnością tego lokalu w stosunku do wierzyciela Skarbu Państwa - Naczelnika (...) w G. w celu ochrony wierzytelności przysługujących powodowi w stosunku do dłużnika G. T. (1) z tytułu zaległości w podatku od towarów i usług za miesiące: wrzesień 2005r., marzec- grudzień 2006r., oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005r. w kwocie 985 049,63 (dziewięćset osiemdziesiąt pięć tysięcy czterdzieści dziewięć i 63/100) zł wraz z odsetkami, kosztami egzekucyjnymi i kosztami upomnienia oraz w stosunku do Skarbu Państwa – Dyrektora (...) w B. w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących wobec G. T. (1) z tytułu należności celnych za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 908 933 (dziewięćset osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści trzy) zł, z tytułu podatku akcyzowego za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 1 715 731 (jeden milion siedemset pięćnaście tysięcy siedemset trzydzieści jeden) zł oraz podatku od towarów i usług za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 2 512 986 (dwa miliony pięćset dwanaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt sześć) zł wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz odsetkami od zaległości podatkowych,

II. uznaje za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela Skarbu Państwa - Naczelnika (...) w G. umowę darowizny zawartą w dniu 6 marca 2009r. przed notariuszem A. Ś. w Kancelarii Notarialnej w G., repertorium A nr (...) na podstawie której G. T. (1) darował swojej żonie W. T. udział w 1/2 części współwłasności lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul (...) oznaczonego nr (...) o powierzchni 71,71 m², wraz z piwnicą o powierzchni 5,32m² dla którego prowadzona jest księga wieczysta (...) wraz z wszystkimi prawami związanymi we współwłasnością tego lokalu w celu ochrony wierzytelności przysługujących powodowi w stosunku do dłużnika G. T. (1) z tytułu zaległości w podatku od towarów i usług za miesiące: wrzesień 2005r., marzec- grudzień 2006r., oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005r. w kwocie 985 049,63 (dziewięćset osiemdziesiąt pięć tysięcy czterdzieści dziewięć i 63/100) zł wraz z odsetkami, kosztami egzekucyjnymi i kosztami upomnienia oraz w stosunku do Skarbu Państwa – Dyrektora (...) w B. w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących wobec G. T. (1) z tytułu należności celnych za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 908 933 (dziewięćset osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści trzy) zł, z tytułu podatku akcyzowego za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej

wysokości należności głównej 1 715 731 (jeden milion siedemset piętnaście tysięcy siedemset trzydzieści jeden) zł oraz podatku od towarów i usług za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 2 512 986 (dwa miliony pięćset dwanaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt sześć) zł wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz odsetkami od zaległości podatkowych,

III. zasądza od W. T. na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje pobrać od W. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 26 775 (dwadzieścia sześć tysięcy siedemset siedemdziesiąt pięć) złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1237/12

UZASADNIENIE

Powód Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika (...) w G. wniósł pozew przeciwko W. T. o uznanie za bezskuteczną wobec Skarbu Państwa – Naczelnika (...) w G. umowy darowizny zawartej w dniu 6 marca 2009r. przed notariuszem A. Ś., rep. A (...), mocą której G. T. (1) darował swojej żonie W. T. udział w 1/2 części we współwłasności samodzielnego lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) o powierzchni 69,30 m⁽²⁾ w budynku położonym w W. przy ul. (...), do którego przynależny piwnica o powierzchni 4,48 m⁽²⁾ wraz ze wszystkimi prawami związanymi ze współwłasnością tego lokalu, dla którego prowadzona jest księga wieczysta (...), w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących mu wobec G. T. (1) z tytułu zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług za miesiące: wrzesień 2005 roku, marzec 2006, kwiecień 2006, maj 2006, czerwiec 2006, lipiec 2006, sierpień 2006, wrzesień 2006, październik 2006, listopad 2006, grudzień 2006 roku oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005 rok wraz z przysługującymi odsetkami od zaległości podatkowych, kosztami egzekucyjnymi oraz kosztami upomnienia. Wniósł także o uznanie za bezskuteczną umowy darowizny zawartej w dniu 6 marca 2009r. przed notariuszem A. Ś. rep. A (...), mocą której G. T. (1) darował swojej żonie W. T. udział w 1/2 części we współwłasności samodzielnego lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) o powierzchni 71,71 m⁽²⁾ w budynku położonym w W. przy ul. (...), do którego przynależny piwnica o powierzchni 5,32 m⁽²⁾ wraz ze wszystkimi prawami związanymi ze współwłasnością tego lokalu, dla którego prowadzona jest księga wieczysta (...) wobec Skarbu Państwa – Naczelnika (...) w G., w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących mu wobec G. T. (1) z tytułu zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług za miesiące: wrzesień 2005 roku, marzec 2006, kwiecień 2006, maj 2006, czerwiec 2006, lipiec 2006, sierpień 2006, wrzesień 2006, październik 2006, listopad 2006, grudzień 2006 roku oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005 rok wraz z przysługującymi odsetkami od zaległości podatkowych, kosztami egzekucyjnymi oraz kosztami upomnienia. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwana W. T. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. Pozwana zaprzeczyła istnieniu zobowiązania należnego Skarbowi Państwa od G. T. (1). Pozwana przyznała, iż faktycznie w dniu 8 kwietnia 2008r. G. T. (1) otrzymał postanowienia Dyrektora (...) w W. o wszczęciu postępowań kontrolnych w zakresie podatku od towarów i usług oraz w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych. W dniu 12 maja 2008r. G. T. (1) zakończył prowadzenie działalności gospodarczej. Motywem tej decyzji nie był fakt wszczęcia postępowań kontrolnych, a pogarszająca się koniunktura na rynku oraz narastający kryzys w branży. Pozwana podniosła, iż obie nieruchomości były obciążone hipotekami zwykłymi umownymi i kaucyjnymi w związku z zaciągniętymi i niespłaconymi kredytami. Powód nie uzyskałby zaspokojenia, gdyż pierwszeństwo przysługiwałoby bankom. Pozwana po dokonaniu darowizny dokonuje systematycznej spłaty kredytu. Pozwana podniosła, iż decyzje podatkowe związane z postępowaniami kontrolnymi zostały doręczone G. T. (1) w dniu 2 lutego 2010r., 8 września 2010r. i 16 czerwca 2010r. G. T. (1) w momencie zawierania zaskarżonej umowy nie mógł wiedzieć, a nawet przewidywać, że wskutek tej czynności wierzyciel może nie uzyskać zaspokojenia. Nie mógł nawet wiedzieć o istnieniu swojego ewentualnego długu. G. T. (1) nie zgadza się z faktem, że organ podatkowy wykrył

nieprawidłowości i określił w decyzjach zobowiązania podatkowe. Wszystkie decyzje zostały przez niego zaskarżone skargą do sądu administracyjnego. Żadna z decyzji nie jest decyzją prawomocną, gdyż toczą się postępowania przed wojewódzkim sądem administracyjnym. Ponadto, pozwana podniosła, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 527 kc. G. T. (1), mimo wszczęcia kontroli skarbowej nie mógł wiedzieć o jakichkolwiek zobowiązaniach wobec Skarbu Państwa. Zaskarżone czynności nie prowadziły do pokrzywdzenia ewentualnych wierzycieli, gdyż nie uzyskaliby oni zaspokojenia z nieruchomości, gdyż pierwszeństwo zaspokojenia przysługiwałoby bankom.

W piśmie z dnia pozwana W. T. podniosła, iż G. T. (1) w dniu dokonywania darowizny nie miał żadnych zobowiązań z tytułu podatków. Poprzednie kontrole zakończyły się stwierdzeniem braku nieprawidłowości i brakiem jakichkolwiek wskazań do ich usunięcia. Podniosła, iż powód nie udowodnił swoich roszczeń. Załączył jedynie tytuły wykonawcze, które zostały wydane mimo nieprawomocności wydanych decyzji. Powód nie przedstawił dowodów na istnienie zobowiązań podatkowych. Pozwana podniosła, iż aby Sąd uwzględnił powództwo ze skargi paulińskiej musi być realna szansa zaspokojenia się z przedmiotu umowy oraz, że nie można stosować skargi paulińskiej, gdy nie ma szans na to, że jej uwzględnienie czyli uznanie bezskuteczności umowy umożliwi wierzycielowi zaspokojenie się z jej przedmiotu. Powołała się w tym zakresie na poglądy Sądu Najwyższego (k.158-160).

W piśmie z dnia 10 lipca 2013r. powód Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika (...) w G. i Dyrektora (...) w B. rozszerzył powództwo w ten sposób, iż wniósł o uznanie wyżej wskazanych umów za bezskuteczne wobec Skarbu Państwa - Dyrektora (...) w B. w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących wobec G. T. (1) z tytułu należności celnych za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 908 933 zł, z tytułu podatku akcyzowego za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 1 715 731 zł oraz podatku od towarów i usług za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 2 512 986 zł wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz odsetkami od zaległości podatkowych. Podniósł, iż decyzje z których wynikają należności zostały wydane w okresie od 25 lipca 2009r. do 31 grudnia 2012r. Są one wynikiem dokonanej przez organ celny weryfikacji zgłoszeń celnych co do wartości celnej sprowadzanych przez G. T. (1) samochodów osobowych z terytorium Szwajcarii. Powód wskazał, iż dniu 31 marca 2008r. Prokuratura Krajowa Biuro do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Wydział V Zamiejscowy w L. wszczęła śledztwo w sprawie działalności w okresie od 1 stycznia 2004r. do co najmniej 31 marca 2008r. w B. P. innych miejscowościach na terenie kraju zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu dokonywanie przestępstw skarbowych polegających na uszczuplaniu należności publicznoprawnych z tytułu wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej samochodów osobowych sprowadzanych z terytorium Szwajcarii. Dnia 1 kwietnia 2009r. Prokuratura Apelacyjna w Lublinie wszczęła przeciwko G. T. (1) postępowanie przygotowawcze o czyny z art. 56§1 kks w zb. z art. 87§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1,2,5 kks w zw. z art. 6§2 kks. Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 października 2012r. G. T. (1) został skazany za przestępstwa, których skutkiem było uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego, podatku od towarów i usług w wysokości 20 103 018 złotych oraz cła w wysokości 3 071 018 zł. G. T. (1) dokonał rozporządzeń swoim majątkiem poza rozporządzeniami objętymi przedmiotowym postępowaniem. W ich wyniku stał się niewypłacalny, a niewypłacalność została stwierdzona w toku administracyjnego postępowania egzekucyjnego. Decyzje wymiarowe Naczelnika (...) w B. z których wynikają wierzytelności Dyrektora (...) w B. zostały objęte administracyjnymi tytułami wykonawczymi. Powód podniósł, iż w chwili dokonywania zaskarżonych czynności G. T. (1) działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

Na rozprawie pełnomocnik powoda popierał powództwo. Pełnomocnik pozwanej wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W. T. i G. T. (1) są małżeństwem. Od stycznia 2007r. mają ustanowioną rozdzielność majątkową. Dnia 6 marca 2009r. G. T. (1) zawarł z W. T. umowę darowizny udziału w 1/2 części samodzielnego lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) w budynku położonym w W. przy ul. (...), na rzecz żony W. T., przed notariuszem A. Ś. Rep. A (...) (k. 93- 96). W tym samym dniu G. T. (1) zawarł z W. T. umowę darowizny udziału w 1/2 części samodzielnego lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) położonego w W. przy ul. (...), na rzecz żony W. T., przed notariuszem A. Ś. Rep. A (...) (k. 97- 100). Dla lokali tych prowadzone są księgi wieczyste przez Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa

w W. nr (...) i (...). W księgach wieczystych wpisane są hipoteki umowne zwykle w kwocie 545 000 zł i 300 000 zł oraz umowne kaucyjne w kwocie 72 950,66 zł i 27 536,79 zł na rzecz Banku (...) S.A. IX Oddział w W. (odpisy z ksiąg wieczystych k. 119-128).

Postanowieniem z 7 kwietnia 2008 r. Dyrektor (...) w W. wszczął postępowanie kontrolne o numerach (...)/ i (...) wobec G. T. (1), które zostało jemu doręczone 08 kwietnia 2008r. oraz postanowienie o wszczęciu postępowania w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (postępowanie zakończone decyzją (...)) – (postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego k. 229). Wcześniej postępowanie kontrolne miało miejsce na podstawie postanowienia Dyrektora (...) w W. nr (...)/ZSK/(...) z dnia (...) września 2005r. i nie wykazało ono żadnych nieprawidłowości (wynik kontroli k.164-169).

Na skutek postępowania kontrolnego wydane zostały decyzje podatkowe w zakresie podatku od towarów i usług oraz decyzja w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych. Decyzja z 1 lutego 2010 r. (...) określiła wysokość zobowiązania G. T. (1) z tytułu podatku od towarów i usług za wrzesień 2005, a decyzja z 27 września 2010r. nr (...) wysokość zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług za miesiące marzec –grudzień 2006.

Na dzień 25 października 2012 r. zaległości z tytułu podatku od towarów i usług, odsetki od tych zaległości, koszty egzekucyjne oraz koszty upomnienia wynosiły łącznie 985 049,63 zł (k.117), natomiast w podatku dochodowym od osób fizycznych - należność główna oraz odsetki od zaległości podatkowych wynosiły łącznie 29 944,92 zł (k.118).

Decyzja z 16 czerwca 2010 roku nr (...) określiła wysokość podatku dochodowego od osób fizycznych. G. T. (1) zaskarżył decyzję podatkową wydaną przez Dyrektora Izby Skarbowej dotyczącą zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005 rok (k. 259- 268). Postanowieniem z dnia (...) października 2010r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie III SA/Wa 2067/10 odmówił wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji (k.212-214). Wyrokiem z 11 kwietnia 2011r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę G. T. (1) w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005 rok (k.215-228).

Naczelnik (...) w G. wystawił tytuły wykonawcze przeciwko G. T. (1) obejmujące podatek od towarów i usług za wrzesień 2005r., marzec 2006r. - grudzień 2006r. oraz obejmujące podatek dochodowy od osób fizycznych za 2005r., które zostały doręczone G. T. (1) (k.14-39).

W okresie od 25 lipca 2009r. do 31 grudnia 2012r. Naczelnik (...) w B. wydał decyzje w zakresie należności celnych należnych od G. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa. Należności celne za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. wynoszą: należność główna 908 933 zł, z tytułu podatku akcyzowego za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 1 715 731 zł oraz podatku od towarów i usług za okres od maja 2006r. do grudnia 2007r. w łącznej wysokości należności głównej 2 512 986 zł wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz odsetkami od zaległości podatkowych. Decyzje zostały wydane w wyniku dokonanej przez organ celny weryfikacji zgłoszeń celnych co do wartości celnej sprowadzanych przez G. T. (1) samochodów osobowych z terytorium Szwajcarii. Decyzje wymiarowe Naczelnika (...) w B. z których wynikają wierzytelności Dyrektora (...) w B. zostały objęte administracyjnymi tytułami wykonawczymi (tytuły wykonawcze w segregatorach załączonych do akt sprawy).

W dniu 31 marca 2008r. Prokuratura Krajowa Biuro do Spraw Przystępczości Zorganizowanej Wydział V Zamiejscowy w L. wszczęła śledztwo w sprawie działalności w okresie od 1 stycznia 2004r. do co najmniej 31 marca 2008r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu dokonywanie przestępstw skarbowych polegających na uszczuplaniu należności publicznoprawnych z tytułu wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej samochodów osobowych sprowadzanych z terytorium Szwajcarii. Dnia 1 kwietnia 2009r. Prokuratura Apelacyjna w Lublinie wszczęła przeciwko G. T. (1) postępowanie przygotowawcze o czyny z art. 56§1 kks w zb. z art. 87§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1,2,5 kks w zw. z art. 6§2 kks. Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 października 2012r. G. T. (1) został skazany za przestępstwa, których skutkiem było uszczuplenie należności

publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego, podatku od towarów i usług w wysokości 20 103 018 złotych oraz cła w wysokości 3 071 018 zł. G. T. (1) dokonał rozporządzeń swoim majątkiem poza rozporządzeniami objętymi przedmiotowym postępowaniem. Dnia 23 kwietnia 2008 roku G. T. (1) zawarł umowę przeniesienia własności na zabezpieczenie, którą rozporządził mieniem wartości 400.000 zł, Rep. A (...) (k. 110-113). Dnia 17 grudnia 2008 roku Rep. A. (...) G. T. (1) zawarł umowę przeniesienia 1/2 części udziału we własności samodzielnego lokalu mieszkalnego nr 1 położonego przy ul. (...) w G. oraz 1/2 udziału we własności działki numer (...) o powierzchni 1,9805 ha położonej we wsi T., gmina P. na rzecz swojej żony W. T. i swojej siostry A. T. wspólników spółki cywilnej W. A. T. Spółka Cywilna (...) (k. 106-109). Dnia 20 grudnia 2008 roku G. T. (1) zawarł umowę sprzedaży (...) części współwłasności zabudowanej nieruchomości oznaczonej jako działka numer (...) o obszarze 246 m² w G. położonej przy ul. (...) na rzecz E. S. oraz G. S., Rep. A (...) (k.114-116). Dnia 22 grudnia 2008 roku G. T. (1) zawarł umowę darowizny na rzecz swojego brata K. T., któremu przekazał swój udział w 1/2 części w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego nr (...) położonym w G. przy ul. (...) Rep. (...) (k.101- 105).

Wobec G. T. (1) zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne. Naczelnik (...) w G. skierował zawiadomienia o zajęciu do banków, domów maklerskich (k.47- 92). Egzekucja okazała się bezskuteczna.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 527 § 1 i 3 kc, gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, wierzyciel może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Przesłankami skargi pauliańskiej zgodnie z art. 527 k.c. są: dokonanie przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, na skutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową oraz doszło do pokrzywdzenia wierzycieli, działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, wiedza lub możliwość (przy zachowaniu należytej staranności) dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny, albo stał się niewypłacalny w stopniu wyższym, niż był przed dokonaniem czynności. W doktrynie i orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia (wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej). Przepis ten wiąże pokrzywdzenie wierzyciela z rzeczywistą niewypłacalnością dłużnika, która musi istnieć w chwili wystąpienia ze skargą pauliańską, a nie decyduje o tym chwila dokonania tej czynności, jak również chwila orzekania przez sąd o żądaniu wierzyciela uznania czynności prawnej dłużnika za bezskuteczną (SN w wyroku z dnia 22 marca 2001r. V CKN 280/00, Lex nr 52793).

Zgodnie z art. 528 kc jeżeli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba trzecia nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego w przypadku roszczeń publicznoprawnych, a za takie należy uznać roszczenia o charakterze podatkowym skarga pauliańska jest dopuszczalna ze względu na analogię między wierzytelnością cywilną a publicznoprawną (orzeczenie SN z dnia 27 lipca 2006 r., sygn. III CSK 57/2006 LEX nr 195391, uchwała z dnia 11 kwietnia 2003 roku, III CZP 15/03 LEX 77190 oraz uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003 r., sygn. akt III CZP 85/02 LEX 76145).

W przedmiotowej sprawie wierzycielem jest powód - Skarb Państwa, a dłużnikiem powoda jest G. T. (1), co wynika z treści tytułów wykonawczych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności. Osobą trzecią z którą dłużnik dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzycieli w rozumieniu art. 527 § 1 kc jest W. T.. W ocenie Sądu w tej sprawie zostały spełnione przesłanki z art. 527§1kc. W szczególności czynność D. T. polegająca na darowaniu żonie W. T.

udziału we współwłasności dwóch lokali mieszkalnych dokonana została pokrzywdzeniem wierzycieli. Z § 2 art. 527 kc wynika, z pokrzywdzeniem wierzycieli mamy do czynienia wówczas, gdy skutek czynności prawnej dłużnika stał się on niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. W uzasadnieniu wyroku z 18 września 1998 roku w sprawie III CKN 612/97 (Lex 34580) Sąd Najwyższy stwierdził, iż o niewypłacalności dłużnika, w rozumieniu art. 527 § 2 k.c., świadczy m.in. bezskuteczność przeprowadzonej przeciwko niemu egzekucji, która, w odniesieniu do egzekucji świadczeń pieniężnych, może być prowadzona z różnych składowych części majątku dłużnika. Jeżeli zatem komornicza egzekucja świadczenia pieniężnego przeprowadzona z jednej choćby części składowej tego majątku okaże się nieskuteczna, jest to wystarczające do przyjęcia, że wykazana została w ten sposób niewypłacalność dłużnika zalegającego z zapłatą. Dłużnik powinien, dysponując innymi składnikami majątku, zapłacić egzekwowaną należność, co czyniłoby bezprzedmiotowym roszczenie pauliańskie; brak zaś takiej zapłaty odpowiada pojęciu "zaprzestania płacenia długów". G. T. (1) do chwili wyrokowania należnego powodowi zobowiązania nie spełnił, co wskazuje, iż jest on niewypłacalny. Okoliczności sprawy, fakt, iż po wszczęciu przez Urząd Kontroli Skarbowej w W. postępowania kontrolnego oraz po wszczęciu przeciwko G. T. (1) postępowania karnego, G. T. (1) wyzbył się całego swojego majątku, świadczy o tym, iż działał on ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Z uwagi na fakt, iż zaskarżone w przedmiotowej sprawie czynności zostały dokonane z osobą bliską ma zastosowanie domniemanie z art. 527§3 kc, które stanowi, iż jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Stosunek bliskości G. T. (1) i pozwanej wynika faktu pozostawania w związku małżeńskim. Ponadto, jak wynika z wyjaśnień pozwanej oraz argumentów podnoszonych w odpowiedzi na pozew była ona wszechstronnie zorientowana co do sytuacji swojego męża. Pozwana domniemania z art. 527§3 kc nie obaliła.

W. T. podnosiła, iż G. T. (1) zaskarżył decyzje podatkowe oraz, że są one nieprawomocne, a w konsekwencji powód nie udowodnił istnienia zobowiązania G. T. (2) w stosunku do Skarbu Państwa. Jak wynika z załączonych decyzji, została zaskarżona tylko decyzja w przedmiocie ustalenia podatku dochodowego za okres 2005r. Jak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie II FSK 52/05 (Lex nr 190348) okoliczność, że sąd uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej, nie obala domniemania prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji, w oparciu, o którą wystawiono tytuł wykonawczy, co oznacza, że do czasu jej wzruszenia, nie może też być kwestionowana legalność tego tytułu wykonawczego oraz podjętych w oparciu o niego środków egzekucyjnych. Skarga G. T. (1) na decyzję w przedmiocie ustalenia podatku dochodowego za 2005r. została oddalona, a w związku z powyższym stanowi ona podstawę do prowadzenia egzekucji. Z kolei decyzje Naczelnika (...) w B. wydane w okresie od 25 listopada 2009r. do 31 grudnia 2012r. mają charakter ostateczny i prawomocny. Zostały objęte administracyjnymi tytułami wykonawczymi, które zostały załączone do akt sprawy. W ocenie Sądu, z dowodów tych wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż G. T. (1) posiada zobowiązanie w stosunku do Skarbu Państwa.

W sprawie bezsporne jest, iż dłużnik G. T. (1) zawarł umowę darowizny z pozwaną W. T., udowodnione zostało, iż pozwana uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, w dacie wniesienia pozwu i w dacie zamknięcia rozprawy zadłużenie G. T. (1) nie zostało spłacone, w związku z czym jest on niewypłacalny. Zdaniem Sądu te okoliczności przesądzają o skuteczności roszczenia powoda.

Pozwana wskazywała także, iż zaskarżone czynności nie prowadziły do pokrzywdzenia ewentualnych wierzycieli, gdyż nie uzyskaliby oni zaspokojenia z nieruchomości, gdyż pierwszeństwo zaspokojenia przysługiwałoby bankom. Jednocześnie podnosiła argumenty, iż po dokonaniu darowizny to ona spłaca zaciągnięte kredyty. Na poparcie swojego stanowiska przywołała wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2011 r. z sprawie IV CSK 99/11 (Lex 940760), gdzie Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż o istnieniu pokrzywdzenia można mówić, gdy porównanie wartości sprzedanego prawa i wysokości niespłaconych wierzytelności przysługujących przeciwko dłużnikowi, zabezpieczonych hipotekami na sprzedanym prawie, prowadzi do wniosku o niemożności zaspokojenia się powoda chociażby w części oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2011r. w sprawie IV CSK 99/11 (Lex nr 960505). W ocenie Sądu powołane poglądy dotyczą zupełnie innych okoliczności i w żaden sposób nie można ich odnieść

analogicznie w tej sprawie. W ocenie Sądu w okolicznościach przedmiotowej sprawy, w sytuacji, kiedy pozwana spłaca zaciągnięte kredyty na zakup lokali, dla powoda istnieje szansa zaspokojenia się z przedmiotu umowy, aczkolwiek w niewielkiej części. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż wartość zobowiązań G. T. (1) wynikająca z przedłożonych tytułów wykonawczych wielokrotnie przewyższa wartość lokali będących przedmiotem darowizny. Zbędne było przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości na okoliczność ustalenia wartości tych lokali, o co wносиła pozwana. Wartość przedmiotu darowizny została ustalona w aktach notarialnych na łączną kwotę 535 000 zł wskazaną przez powoda jako wartość przedmiotu sporu. W związku z powyższym Sąd wniosek ten oddalił jako zmierzający do przedłużenia postępowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc. Sąd obciążył pozwaną kosztami procesu w całości, składają się na nie: opłata stosunkowa od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego należne na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na podstawie art. 99 k.p.c. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa Sąd ustalił na podstawie § 6 ust.6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, póź. 1348).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.